

депозитів та видачі кредитів) [6, с. 50]. Автори доводять про необхідність відображення операцій з крипто валютою як фінансових інвестицій, що на нашу думку є виправданим.

Вище викладене дає можливість відзначити, що в умовах постійних економічних явищ і процесів, які пливають на виникнення нових об'єктів обліку, доречним є внесення змін у національне законодавство що обліку грошових коштів.

Література

1. Височан О.С. Ранній етап розвитку електронних грошей: від Едварда беллами до Френка Макнамари / О.С. Височан // Вісник ЖДТУ. – 2016. – №1 (75). – С. 172-176.
2. Гнатенко Є.П. Проблеми обліку грошових коштів на підприємстві / Є.П. Гнатенко, А.О. Гигава // Економіка і суспільство. – 2016. – Випуск 5. – С. 421-424;
3. Інструкція про застосування Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій: Наказ міністерства фінансів України від 30.11.1999 р. №291[Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0893-99/page7>;
4. Національне положення (стандарту) бухгалтерського обліку 1 “Загальні вимоги до фінансової звітності”: Наказ Міністерства фінансів України №73 від 07.02.2013 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/z0336-13>;
5. Пантелєєва Н. Нові форми грошей в умовах формування інформаційного суспільства / Н. Пантелєєва // вісник Національного банку України. – 2015. – травень. – С. 25-31;
6. Петрук О.М. Сутність криптовалюти як методологічна передумова її облікового відображення / О.М. Петрук, О.С. Новак // Вісник ЖДТУ. – 2017. – №4 (82). – С. 48-55.

Сенів Х.А.,

студ. гр. ОПАГ-13,

Національний університет “Львівська політехніка”.

Науковий керівник –Тесак О.В.,

к.е.н., асистент кафедри обліку та аналізу

ОБЛІКОВА ПОЛІТИКА ПІДПРИЄМСТВА: НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ТА ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ

Розвиток ринкових відносин в Україні, наявність підприємств різних форм власності та розширення міжнародних економічних зв'язків вітчизняних підприємств з іноземними партнерами сприяли впровадженню

в облікову практику облікової політики, яку підприємство визначає самостійно. Від уміло сформованої облікової політики багато в чому залежить ефективність управління не тільки системою обліку, а й фінансово-господарською діяльністю підприємства та стратегією його розвитку на тривалу перспективу. Ведення бухгалтерського обліку на кожному підприємстві здійснюється на підставі нормативно-правових актів, що розробляються відповідними органами. Це дає змогу вести бухгалтерський облік і складати фінансову звітність за єдиними принципами й формою і таким чином забезпечувати порівнянність облікової інформації. Однак підприємство, виходячи з конкретних умов господарювання, може вибирати найбільш прийнятні для нього форми ведення обліку [1, с. 190]. Це вимагає від управлінського персоналу підприємства більш виваженого підходу до розробки та підтримки на належному рівні облікової політики з урахуванням впливу як зовнішніх, так і внутрішніх факторів.

До зовнішніх факторів належать інфраструктура ринку, особливості системи оподаткування, вплив інфляційних процесів, законодавчі акти та нормативні документи з питань підприємництва бухгалтерського обліку і оподаткування, а до внутрішніх факторів: форма власності та організаційно-правову форма, галузь економіки та вид діяльності; організаційна та виробнича структура підприємства; технологічні особливості процесу виробництва, рівень розвитку інформаційної системи на підприємстві; рівень кадрового та матеріально-технічного забезпечення.

Проблеми формування облікової політики досліджувались як у працях зарубіжних (Б. Нідлз, Р. Ентоні, Дж. Ріс, Ван Бред та ін.), так і вітчизняних (М.Т. Білуха, Ф.Ф. Бутинець, А.В. Завгородній, М.В. Кужельний, В.Г. Лінник та ін.) вчених. Однак нині відсутнє єдине, точне та повне визначення поняття “облікова політика”.

Бутинець Ф.Ф. відмічає, що облікова політика – це не просто сукупність способів ведення обліку, обраних відповідно до умов господарювання, а й вибір методики обліку, яка дає змогу використовувати різні варіанти відображення фактів господарського життя [2, с. 51].

На рис. 1 наведено нормативно-правові акти різного підпорядкування, за допомогою яких відбувається формування облікової політики на підприємстві [2, с. 51].

Одним з основних нормативно-правових актів, у якому відображено та обґрунтовано визначення “облікова політика” - Закон України “Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні”. У січні 2018 р. у вищезгаданому Законі відбулося коригування терміну “облікова політика”, - сукупність принципів, методів і процедур, що використовуються

підприємством для ведення бухгалтерського обліку, складання та подання фінансової звітності [3].

Рис. 1. Нормативно-правові акти, які регламентують формування облікової політики на підприємстві

Розглянувши вище наведенні нормативно-правові акти, можна стверджувати, що національна база має ряд недоліків:

- 1) відсутність окремого поняття, щодо термінів “облікова політика” та “облікова оцінка”;
- 2) застосування ряду окремих елементів (термін корисного використання, вартісний критерій, методи амортизації та, переоцінка основних засобів);
- 3) недостатньо чітко розкрито окремі елементи, як готова продукція, незавершене виробництво та товарні запаси;
- 4) недостатність застосування окремих прийомів та методів (переваги, недоліки та ступінь впливу на фінансові результати).

Формуючи облікову політику за конкретним напрямом, підприємство вибирає один варіант з декількох допустимих законодавчих та нормативних актів, що входять до системи нормативного регулювання бухгалтерського обліку в Україні. Розглядаючи всі теоретично можливі варіанти під час формування облікової політики, підприємства встановлюють її лише щодо тих господарських операцій та подій, які відбуваються в їх діяльності або плануються в найближчому майбутньому [4, с. 368].

Кожне підприємство встановлює облікову політику самостійно, зважаючи на структуру, види діяльності та інші особливості діяльності. Разом з тим облікова політика підприємства не повинна суперечити Закону

про бухгалтерський облік та чинним П(С)БО. Також має бути дотримано одну найважливішу умову – єдність облікової політики на підприємстві. Це означає, що принципи, методи та процедури, передбачені обліковою політикою підприємства, повинні беззастережно застосувати всі його філії, представництва, відділення та інші відокремлені підрозділи, незалежно від місця їх розташування [4, с. 368].

Через відсутність облікової політики підприємство може збільшити ймовірність бухгалтерських помилок, а також, відсутність наказу про облікову політику збільшує кількість запитань при перевірці відповідними контролюючими органами. Слід зазначити, що відсутність даного наказу на підприємстві можуть розцінити як порушення правил ведення бухгалтерського обліку, згідно ст. 164 Кодексу України про адміністративні правопорушення, що призводить до сплати штрафу у розмірі від 136 грн до 255 грн. Якщо керівник (бухгалтер) повторно здійснив порушення протягом того ж року сума штрафу становить від 170 грн до 340 грн.

На жаль, в сучасних умовах діяльності підприємства, керівники не приділяють належної уваги до процесу формування облікової політики, в результаті чого призводить до похибок в показниках фінансової звітності, здійснюється перекручування фінансових результатів. Тому, одне з головних завдань для керівників підприємств України - створення належної облікової політики, яка б дозволяла формувати об'єктивну та правдиву інформацію про фінансовий стан та результати діяльності підприємства. Керівництво також повинно здійснювати постійний контроль за здійсненням облікової політики на підприємстві, проводити моніторинг змін у законодавчій базі та удосконалювати її в умовах інформаційного розвитку.

Література

1. Бойчук А. А., Бойчук В.О. *Актуальні проблеми облікової політики підприємств* [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum%20/Sre/2010_3/189.pdf;
2. Організація бухгалтерського обліку // За ред. Ф.Ф. Бутинця. – Житомир: ПП „Рута”, 2002. – 592 с.
3. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні : Закон України від 16.07.1996 р. № 996-14 (зі змінами та доповненнями);
3. Войнаренко М. П. Проблеми формування облікової політики підприємства / Войнаренко М. П., Аксьонова Т. М. // Вісник Хмельницького національного університету. – 2009. - № 4. – С. 96-99;
4. Карп'як Я.С. *Організація обліку: навч. посібник* / Я.С. Карп'як, В.І. Воськало, В.С. Мохняк. – Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2014. - 368с.